

**COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS
EN HOGER BEROEPSONDERWIJS**

UITSPRAAK

10 februari 2014

CvB VOHBO2013.074-U.2014.05

Berisping wegens plichtverzuim. Beroep ongegrond

op het beroep van

De heer D. te H. (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting *** te Z. (verweerster).

Gemachtigde: mevrouw mr. R. Di Lorenzo, advocaat Besturenraad

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 12 april 2013 heeft de heer C., voorzitter college van bestuur, namens de Stichting ***, appellant medegedeeld, dat hem schriftelijk een berisping wordt opgelegd als bedoeld in artikel 9.a.7 lid1 sub a CAO-VO 2011-2012. (verder CAO)

1.2 Bij brief, gedateerd 18 mei 2013, ingekomen bij de Commissie op 21 mei 2013, heeft appellant beroep bij de Commissie ingesteld tegen het besluit van verweerster. Op 3 juni 2013 heeft appellant zijn beroep aangevuld.

1.3 Mr. R. Di Lorenzo, gemachtigde, heeft namens verweerster het bevoegd gezag op 25 juni 2013 een verweerschrift bij de Commissie ingediend.

1.4 Op 1 juli 2013 hebben partijen het verzoek gedaan om de zaak aan te houden om onderling tot een oplossing te komen. Begin oktober 2013 is door mevrouw mr. A., jurist, namens verweerster telefonisch aangegeven dat een oplossing niet bewerkstelligd kon worden.

1.5 De Commissie heeft de zaak op 10 december 2013 behandeld in een openbare zitting te Den Haag. Appellant is zonder voorafgaand bericht niet ter zitting verschenen. Het bevoegd gezag werd ter zitting vertegenwoordigd door de heer J., rector en mevrouw mr. A., (voornoemd) bijgestaan door mr. Di Lorenzo.

2. De van toepassing zijnde voorschriften.

2.1 *In de CAO VO is in artikel 9.a.7 opgenomen:*

1. De werknemer die zich aan plichtsverzuim schuldig maakt, kan om die reden disciplinair worden gestraft.

2. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets dat een goed werknemer in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

3. De disciplinaire straffen die kunnen worden opgelegd zijn:

- a. schriftelijke berisping,
- b. schorsing met behoud van salaris,
- c. ontslag,
- d.,

2.2 In artikel 9.a.8. van de CAO VO is opgenomen;

1. Het voornemen tot een besluit tot:

- a. ...,
- b. ...,
- c. een disciplinaire maatregel als bedoeld in artikel 9.a.7 lid 1, wordt per aangetekend schrijven aan de werknemer ter kennis gebracht, die in de gelegenheid wordt gesteld om binnen drie weken na verzending van het voornemen zijn zienswijze mondeling dan wel schriftelijk kenbaar te maken. De werknemer kan zich bij zijn verweer laten bijstaan door een raadsman.

3. De feiten

3.1 Appellant is sinds 1 augustus 2011 in vaste dienst werkzaam als docent Wiskunde aan de Stichting ***

3.2 Verweerster heeft appellant op 12 april 2013 schriftelijk berispt vanwege het feit dat hij bij herhaling dienststopdrachten niet is nagekomen.

3.3 Deze berisping is gelegen in het feit dat appellant op 6 maart 2013 van zijn leidinggevende een opdracht heeft gekregen om contact op te nemen met de vader van een leerling (R.), naar aanleiding van een conflict tussen appellant en deze leerling. Appellant heeft dit nagelaten daar, naar zijn mening, de zaak reeds afgedaan was.

Vervolgens heeft appellant op 11 maart een email ontvangen dat een andere leerlinge op 15 maart 2013 een toets bij hem zou inhalen. Appellant heeft deze mail niet gelezen en de toets is derhalve door een collega docent afgenomen.

3.4 Verweerster geeft aan dat appellant de school met zijn handelwijze schade berokkent en de naam van de school in diskrediet brengt. Appellant is herhaaldelijk mondeling en schriftelijk gewezen op zijn verplichtingen en gewaarschuwd. Ondanks dat appellant in het gesprek op 1 februari 2013 met de directie en leidinggevende is gewaarschuwd, komt hij alsnog zijn afspraken niet na.

3.5 Verweerster heeft op 21 maart 2013 haar voornemen om appellant schriftelijk te berispen aan appellant gezonden. Appellant heeft van de mogelijkheid om een zienswijze kenbaar te maken geen gebruik gemaakt.

Appellant heeft in zijn beroep van 21 mei 2013 aangegeven dat hij de gang van zaken rondom de mail van 11 maart jl. betreurt, maar geeft tevens aan dat, indien zijn leidinggevende slechts een leesbevestiging gevraagd zou hebben, één en ander niet voorgevallen zou zijn.

Appellant is van mening dat rondom het afhandelen van de kwestie met leerling R. de handelwijze van zijn leidinggevende van onwil getuigt. Appellant heeft het gevoel dat er sprake is van "pesten".

4 . Beoordeling van het geschil.

4.1 Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie van Beroep en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen genoemd in artikel 52 WVO, respectievelijk artikel 19 CAO en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is appellant in zijn beroep ontvankelijk.

4.2 De Commissie constateert dat het feitenrelaas dat ten grondslag ligt aan het besluit door appellant niet is ontkend, noch betwist. De Commissie gaat bij haar beoordeling derhalve uit van deze voor haar vaststaande feiten.

4.3 Appellant heeft, daartoe in de gelegenheid gesteld door een 2^e schriftelijke ronde, geen reactie op het verweer gegeven. Tevens heeft appellant de keuze gemaakt zijn beroep niet nader toe te lichten op de hoorzitting en heeft daarmee de standpunten van verweerster niet weersproken. Evenmin heeft appellant een zienswijze op het voornemen van 21 maart 2013 kenbaar gemaakt. Hij heeft volstaan met het inzenden van het beroep.

4.4 Nu het op de weg van appellant lag om (gemotiveerd) te weerspreken hetgeen verweerster heeft gesteld, en appellant dit heeft nagelaten, neemt de Commissie als vaststaand aan hetgeen verweerster heeft gesteld. Gezien die stellingen en de daarop gegeven toelichting, heeft verweerster naar het oordeel van de Commissie in redelijkheid tot haar besluit kunnen komen, nu de berisping als disciplinaire maatregel in verhouding staat tot wat zich in de arbeidsrelatie tussen partijen heeft voorgedaan, en ook overigens niet is gebleken dat het besluit onjuist is.

4.5 De slotsom is dan dat het beroep tegen het besluit ongegrond dient te worden verklaard.

5. Beslissing.

De Commissie verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld op 10 december 2013 te 's-Gravenhage door mr. H. Manuel, voorzitter, mr. T. Elzenga, mr. M. Iedema, mr. J. Douwes, dhr. G. Deijs, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, griffier.

Het dictum is op 12 december 2013 door de griffie aan partijen medegedeeld terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 10 februari 2014